

діяльність, особливо такої форми позааудиторної виховної роботи як організація клубів за інтересами, яка найбільш сприяє розвитку творчих здібностей студентів та виступає засобом зростання інтелектуального потенціалу та професійної культури майбутнього вчителя-філолога, має великий вплив на емоційно-мотиваційну сферу та надає досвід проведення виховних заходів у школі.

Отже, готовність майбутніх учителів-філологів до застосування синтетичних видів мистецтва у професійній діяльності є складовою частиною феномену "готовність до педагогічної праці", який потрібно розглядати як складне особистісне інтегроване професійно значуще утворення, що є умовою успішної творчої педагогічної діяльності та передбачає наявність мотиваційно-ціннісного ставлення до неї й розвинених професійно сутнісних та особистісних якостей індивіда, здатність реалізувати свої сили й можливості у створенні сприятливих умов для всебічного гармонійного розвитку учнів та актуалізації їх творчого потенціалу.

Література

1. Балл Г.О. Про психологічні засади формування готовності до професійної праці // Психолого-педагогічні проблеми професійної освіти: Наук. метод. зб. / Ред. кол.: І.А. Зязюн, К., 1994. – С. 98-100.
2. Бех І.Д. Виховання особистості : у 2 кн. Кн. 2. Особистісно-орієнтований підхід : теоретико-технологічні засади / І.Д. Бех. – К. : Либідь, 2003. – 344 с.
3. Давкуш Н.В. Готовність майбутніх педагогів до професійної діяльності як результат підготовки в педагогічному університеті / Н.В. Давкуш // Вісн. Черкас. ун-ту. Сер. Пед. Науки. – 2009. – Вип. 165. – С. 94-96.
4. Коберник О. Формування у студентів готовності до впровадження інноваційних педагогічних технологій / О. Коберник // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2002. – № 4. – С. 104-109.

Канімова Т.С.

Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка
Науковий керівник – канд. пед. наук, доц. Мамчич О.Б.

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ-МОВНИКІВ В УНІВЕРСИТЕТАХ США

Сучасна вища система освіти України базується на багатьох принципах та особливостях, основною з яких на даному етапі є інтегрування досвіду інших країн у вітчизняну систему. Першим кроком на цьому шляху стало введення державою Болонської угоди у вищих навчальних закладах (ВНЗ). У свою чергу впровадження Болонського процесу стимулювало вивчення особливостей систем освіти не тільки у країнах Європи, але й у державах Північної Америки.

У нашій статті ми розглядаємо вимоги до навчання вчителів-мовників в університетах США на прикладі Гарвардського та Принстонського вишів. Мета статті: розглянути та проаналізувати особливі вимоги до підготовки вчителів-мовників в університетах США.

Якщо проаналізувати систему освіти у Сполучених Штатах Америки, потрібно зазначити, що 2000 року у було введено Common Core State Standards (Загальні державні стандарти) для шкіл. Щодо вищої школи, цей процес знаходиться на етапі розвитку. Є певні документи та тести, які потрібно отримати та скласти для того, щоб стати вчителем, але у кожному штаті та університеті вони є різними.

Тільки за останні десятиліття розпочався процес зі стандартизації цього процесу, але далеко не всі штати підтримують ініціативу.

Головною причиною того, що фах вчителя-мовника у США стає популярним і найбільш проблемним, є те, що з кожним роком зростає кількість учнів, які вивчають англійську мову. І це в основному учні, для яких англійська у вивченні є другою мовою, а не першою.

Вище ми зазначили, що у США відсутні загальнонаціональні стандарти з підготовки вчителів-мовників, але, як вже зазначено нами, певні кроки було зроблено на цьому шляху. Такими кроками можна назвати створення багатьох організацій, що займаються акредитацією ВНЗ та навчальних програм. До них належить: Національна рада з питань акредитації педагогічної освіти (The National Council for Accreditation of Teacher Education, NCATE), Міжштатний консорціум оцінки і підтримки освіти (Interstate New Teacher Assessment and Support Consortium, INTASC), Національна рада з питань професійної освіти (The National Board for Professional Teaching Standards, NBPTS) та ін.

Саме NBPTS є тією організацією, що займається розробкою та методичною базою стандартів освіти для вчителів, тому, на нашу думку, важливо зазначити основні п'ять пропозицій, які були викладені у документі від 1989 року під назвою "Що вчителі повинні знати та вміти" (What teachers should know and be able to do").

На ці основні п'ять пропозицій при складанні своїх програм з навчання орієнтуються майже усі вищі навчальні заклади, розташовані у країні, особливо ті університети, які займають місце серед найкращих у США.